

prima instanță: I. Țurcan
instanța de apel: N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol

nr. 2ra-1266/16

ÎNCHEIERE

09 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Margarita Beleaeva și Nicolai Beleaev

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Nicolai Beleaev și Margarita Beleaeva împotriva Fondului de Investiții Nemutual Nespecializat „Asito-Invest” Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea sumei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016 prin care a fost respins apelul declarat de Nicolai Beleaev și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 iulie 2015 prin care a fost respinsă acțiunea

constată:

La 10 iulie 2012, Nicolai Beleaev și Margarita Beleaeva au depus cerere de chemare în judecată împotriva FINN „Asito-Invest” SA cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii au indicat că potrivit extrasului din Registrul acționarilor FINN „Asito-Invest” SA, lor le aparține cu drept de proprietate 800 de acțiuni nominale și 672 de acțiuni nominale în compania dată, însă din momentul obținerii calității de acționar întreprinderea FINN „Asito-Invest” SA nu le-a achitat nimic.

Având în vedere prevederile art. 2, art. 24, art. 25 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 1134 din 02 aprilie 1997 privind societățile pe acțiuni, invocă că societatea comercială nu le-a achitat dividendele ce urma să li se achite în conformitate cu legislația în vigoare.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 8, 11, 113, 156-170, 512, 572, 602 Cod civil, art. 5, 7, 16, 87, 166, 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea din contul pârâtului în beneficiul lor a sumei de 1472 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 noiembrie 2013 acțiunea a fost admisă, a fost încasat de la FINN „Asito-Invest” SA în beneficiul lui Nicolai Beleav și Margarita Beleava suma de 1472 lei. A fost încasat de la FINN „Asito-Invest” SA în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 150 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 iunie 2014 a fost admis apelul declarat de FINN „Asito-Invest” SA, casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 noiembrie 2013, pricina fiind restituită spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 iulie 2015, a fost respinsă acțiunea lui Nicolai Beleav și Margarita Beleava, ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016, a fost respins apelul declarat de Nicolai Beleav și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 16 iulie 2015.

La 25 martie 2016, prin intermediul Oficiului Poștal, Margarita Beleava și Nicolai Beleav au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu remiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău.

În motivarea recursului au invocat dezacordul cu decizia recurată, și cu hotărârea primei instanțe considerându-le ilegale și neîntemeiate.

Indică că de către instanțele ierarhic inferioare nu au fost verificate și elucidate pe deplin, precum și nu au fost dovedite toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

Consideră că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și anume Legea nr. 1204 din 05 iunie 1997 cu privire la fondurile de investiții, care este o lege specială, sau Legea nr. 171 din 11 iulie 2012 privind piața de capital și a interpretat în mod eronat Legea nr.1134 din 02 aprilie 1997 privind societățile pe acțiuni.

Au menționat recurenții că art. 6 alin. (7) din legea nr. 1204 din 05 iunie 1997 prevedea în mod expres că orice fond de investiții a fost obligat la achitarea dividendelor în folosul acționarilor săi nu mai puțin de 50 % din venitul net. Însă instanțele ierarhic inferioare nu s-au expus în privința cerințelor lor cu privire la achitarea dividendelor în mărime nu mai puțin de 50 % din venitul net al fondului.

Susțin că instanța de apel nu a examinat raporturile juridice cu FINN „Asito-Invest” SA în contextul prevederilor Legii nr.171 din 11 iulie 2012 privind piața de capital (în vigoare din 14 septembrie 2013) ce reglementează activitatea organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare și relațiile lor cu fondatorii/acționarii.

Totodată au invocat că pricina a fost examinată de Judecătoria Centru, mun. Chișinău cu încălcarea competenței jurisdicționale, întrucât adresa juridică a intimatului FINN „Asito-Invest” SA se află în mun. Chișinău, str. Feredeului 4, ce ține de competența Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău.

Relevă că instanțele ierarhic inferioare au mai examinat pricina cu încălcarea normelor de drept procedural ce țin de neexpedierea în adresa lor a copiilor actelor judecătorești emise de Judecătoria Centru, mun. Chișinău.

Au mai obiectat că instanțele ierarhic inferioare le-a încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut în art. 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale din 04 noiembrie 1950, precum și accesul liber la justiție.

La 25 mai 2016, FINN „Asito-Invest” SA a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului lui Nicolai Beleaev și Margarita Beleaeva, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 19 februarie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 202 vol. I).

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Margarita Beleaeva și Nicolai Beleaev nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Margarita Beleaeva și Nicolai Beleaev, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Margarita Beleaeva și Nicolai Beleaev ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Margarita Beleaeva și Nicolai Beleaev se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Mariana Pitic